

ПОЗИЦИЯ НА БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ЗА ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ
във връзка с Решение на Висшия съдебен съвет от 20.01.2016 г.

С решението от 20 януари 2016 г. за смяна на своя представляващ, този състав на Висшия съдебен съвет за пореден път потвърди своите зависимости. Нравственият фалит на върховния административен орган придоби цинични измерения по отношение върховенството на правото. Вчерашните демонстративни действия не подлежат на коментар. Заслужава си обаче да припомним как бе взето решението за избор на Соня Найденова за представляващ съвета на 3 октомври 2012 г.¹ и какви изказвания го съпроводи тогава. Тогава освен нея, номинирана от председателя на Върховния административен съд, Георги Колев беше предложена и Юлия Ковачева - от Калин Калпакчиев. И двете номинирани изложиха своите разбирания за ролята на представляващия и представиха себе си; и двете предложения бяха мотивирани. В онзи момент 17 от членовете на ВСС гласуваха в подкрепа на Соня Найденова. Без нито един да напусне заседателната зала:

ЛАЗАР ГРУЕВ: „..аз ви предлагам да помислим дали да не разделим най-малкото тази процедура, т.е. в днешното заседание ако има готовност да се излъчат номинациите, т.е. да се обосноват кандидатурите и в едно от следващите заседания, да речем следващата седмица да се проведе и самия избор, за да могат самите колеги, които са номинирани, които претендират да представляват ВСС, кратко да направят едно свое изложение. В крайна сметка изхождам от това, че дори тогава когато избираме председател на най-малкия съд в

¹ http://www.vss.justice.bg/root/f/upload/7/full-protokol40-01_10_2012.pdf - пълен стенографски протокол от заседанието на ВСС от 03.10.2012 г.

държавата от двама съдии, ВСС се запознава предварително с техните концепции и изслушва тук преди да пристъпи към избора...”

ГЕОРГИ КОЛЕВ: „Отделно, колежката (бел. авт. Соня Найденова) практически е именно човека, поне по мое виждане, която би могла успешно да представлява вижданията на съдийското съсловие във ВСС и едновременно с това да защитава и интересите на всички останали, тъй като ние в крайна сметка сме представители не само на съдиите, а и както е структурата... Колежката разполага с достатъчна езикова култура, говори перфектно английски и мисля, че е задължително представляващият да има една свободна комуникация с всички външни органи, с които неизбежно това ще се наложи да върши.”

СОНЯ НАЙДЕНОВА: „Представляващият, както всички знаем по закона и така както са фиксирани неговите задължения в правилника са по-скоро такива с административен характер, както и функциите той да бъде изразител на волята на ВСС пред другите държавни органи, институции и международни организации, така че смятам, че с дейността си представляващият ВСС следва да даде един модел на добро взаимодействие първо с колегите, с които тук ще работим, освен това с всички тези лица, органи и институции, с които той ще контактува, да може да представи ясно и убедително решенията, които ние като колективен орган ще вземем, те да бъдат обосновани така, че да бъдат добре разбрани от всички и да не дават възможност за най-различни интерпретации и изкривяване на нашето становище, което сме взели по един или по друг въпрос.”

За сравнение, предложеният на вчерашното заседание г-н Узунов не коментира в зала пред колегите си и не изложи вижданията си за това как на практика ще изпълнява функциите на представляващ ВСС. Не стана ясно каква част от поверените на Соня Найденова правомощия, включително да информира обществото за дейността на съвета, тя не изпълни в качеството си на представляващ ВСС. Всъщност, послевкусът

на вчерашните „дебати” е, че ВСС не си търси представляващ, а (еднолично) управляващ.

Показната и последователна липса на аргументация в решенията на правителството на съдебната власт разрушават нещо повече от доверието към системата – разрушават възможността то някога да бъде напълно възвърнато.